

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **S. H.** nar.,
státní příslušnost: Albánská republika,

zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační
politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2021, č. j. OAM-845/ZA-ZA11-VL16-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti o mezinárodní ochranu podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť žádost byla shledána nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

2. Žalobce uvádí, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že v prosinci 2020 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodňoval tím, že je státním příslušníkem Albánie vyznávající islám, přičemž čelí ústrku ze strany vlastní rodiny a státu, a to z toho důvodu, že je homosexuálem se zálibou v transsexuálech. V této souvislosti žalobce vypověděl, že v roce 2018 prchl z domovského státu, neboť čelil likvidačním výhrůžkám z důvodu své sexuální orientace.
3. Žalobce se domnívá, že nejde v jeho případě o opakovanou žádost dle § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť z provedení dokazování vyplynulo, že žalobce skutečně čelí pronásledování, a to i po svém útěku do České republiky, což doložil Policii České republiky, která v této souvislosti vede trestní řízení. Ačkoliv je pravdou, že odůvodnění podané žádosti je shodné s prvně podanou žádostí, přičemž se rovněž zakládá na obavách žalobce z útlaču z důvodu jeho homosexuality a bisexuality, došlo v mezidobí k nové skutečnosti v podobě nového důkazního materiálu, který žalobce doložil policii, přičemž tedy prezentované obavy nejsou založeny toliko na tvrzení žalobce, nýbrž se opírají o konkrétní důkazní materiál. Obavy žalobce jsou konkrétního rázu, hrozící perzekuce se v průběhu času začíná stupňovat, a to i přes skutečnost, že žalobce již po řadu let nepobývá v domovském státě. Z uvedených důvodů tak žalobce vnímá nastalé nebezpečí jakožto relevantní a intenzivní. Žalobce je toho názoru, že se měl žalovaný podanou žádostí věcně zabývat a nikoliv vedené řízení zastavit coby nedůvodné.
4. Žalobce dále namítá, že žalovaný opřel své rozhodnutí o podklad, jehož je sám autorem, což žalobce pokládá za nepřipustné, a má za to, že tím žalovaný porušil § 3 správního řádu, neboť žalovaný nevedl řízení způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci. Správní orgán má postupovat tak, že nashromáždí relevantní důkazní materiál, a ten pak zhodnotí a přijme z toho vyplývající rozhodnutí. Nelze však postupovat tak, že sám správní orgán, tj. MV ČR OAMP, zpracuje podklad, podle kterého pak rozhoduje. Skutečnost, že podkladem pro vydání rozhodnutí je dokument vytvořený týmě správním orgánem, svědčí o neobjektivitě při posouzení situace žalobce, správní orgán v rámci meritorního rozhodnutí čerpá sám ze sebe, namísto z relevantních podkladů.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, shromáždil relevantní a aktuální informace o situaci o zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Albánie opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti, tj. že je gay a bisexuál. Žadatel sice rozvedl důvody uvedené v předchozí žádosti konstatováním o možné nečinnosti albánských orgánů, konkrétně policie či soudů, zároveň doložil úřední záznam o učiněném oznámení na PČR o obdržení výhrůžné SMS od neznámé osoby během jeho pobytu v ČR, pro které dle jeho vyjádření podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, nicméně uvedené skutečnosti jsou z hlediska zákona o azylu irrelevantní a zjevně účelově uvedené. Žadatelem uvedené údajné nové skutečnosti se netýkají změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země, tím méně svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Vlast opustil nelegálně, protože mu bylo uloženo vyhoštění ze schengenského prostoru do roku 2022. Legalizace pobytu na území ČR nemůže být důvodem k udělení mezinárodní ochrany.

6. Z obsahu spisového materiálu, vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
7. K opakované žádosti žalobce sdělil, že nemá žádné politické přesvědčení, vyznává islám. Je svobodný, bezdětný. Z Albánie vycestoval v roce 2018 nelegálně ukrytý v automobilu. Důvody podání žádosti jsou obdobné jako u první žádosti, nyní je to však komplikovanější. Je gay a bisexuál, to ale nemůže v Albánii říkat, protože by byl pronásledován, bit, jako v minulosti urážen, a čelil by výhrůžkám. V Albánii není hlavně pro muslimy možné být gay. Vláda v Albánii nechrání lidi, jako je on, pokud by jej někdo zbil, má možnost vykoupit se z vězení nebo do něj vůbec nenastoupit, což v ČR nelze. Mohl by jít na policejní stanici, avšak tam se o to nezajímají, nepomohou a uráží. S vládou problémy nemá, ale se soudy, soudci a policisty, ti se nezajímají o lidi jako je on, pokud by byl zabit, nezajímalo by je to. Na policejní stanici by jej mohli zbit, protože je gay. V předchozím řízení byl více dotazován na svou sexuální orientaci než na tyto věci. Všechny důvody souvisí se sexuální orientací, ale osobně to vnímá jako politický důvod, protože jej neochrání policie a soudy. Uvedl, že dokládá úřední záznam PČR k jeho oznámení ohledně SMS výhrůžek, kterou obdržel v ČR. Popsal, že neví, kdo mu napsal výhrůžnou SMS, aby se nevracel do Albánie, jinak jej zabijí. Dodal, že se to stalo v červnu 2020.
8. Ve spise je založen úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 25. 6. 2020. Z tohoto záznamu plyne, že vysvětlení bylo požadováno z důvodu objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele ve věci prověření oznámení sms s nevhodným obsahem. Žalobce při podání vysvětlení uvedl, že dne 25. 6. 2020 mu v ranních hodinách přišla sms v albánském jazyce, ve které jej neznámý pachatel uráží kvůli orientaci. Konkrétně dotýčný žalobce uráží, že je gay, že dělá ostudu jeho muslimské rodině, nemá právo se vrátit zpět do Albánie, mohl by být zlikvidován. Sms sám přeloží do anglického jazyka. V ČR je od listopadu 2019, pracuje jako naháněč do baru. Netuší, od koho mu sms přišla, neví, od koho by mohla být, neměl s nikým v poslední době konflikt.
9. Při seznámení s podklady žalobce opětovně zdůraznil, že v Albánii mu hrozí nebezpečí, o jeho potíže se tam nikdo nezajímá. Hrozí mu tam smrt, několikrát byl napaden a přepaden. Upozornil na obdrženou sms. Informace pojednávající o tom, že je Albánie bezpečná, je dle žalobce zavádějící. Lidé se tam mezi sebou zabíjejí. Je tam v nebezpečí.
10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
12. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1“*
13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu: *„Je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“*

14. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu: „Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“
15. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu: „Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“
16. Stěžejní námitkou žalobce je, že se domnívá, že jeho žádost neměla být žalovaným posouzena jako nepřijatelná a opakovaná ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť v Albánii mu hrozí skutečně nebezpečí pro jeho sexuální orientaci. Je pravdou, že odůvodnění podané žádosti je shodné s první žádostí, v mezidobí však žalobce obdržel výhrůžnou sms, kterou nahlásil PČR. Obavy žalobce jsou konkrétního rázu.
17. K této námitce soud úvodem konstatuje, že žádost žalobce je žádostí opakovanou, druhou v pořadí. Institut opakované žádosti představuje ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu možnost opětovného meritorního posouzení žádosti, avšak pouze v odůvodněných případech. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65: „Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti.“
18. Aby mohla být žádost meritorně posouzena, bylo třeba, aby žalobce uvedl, nebo aby se v jeho případě objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Ten stanoví dvě podmínky, které musí nové skutečnosti splňovat. Musí jít o skutečnosti, které bez zavinění žadatele nebyly v původním řízení zkoumány, a dále musí jít o takové skutečnosti, na základě kterých se lze domnívat, že by žadatel mohl být pronásledován ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že by mu mohla hrozit vážná újma dle § 14a zákona o azylu.
19. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že žalobce uvedl naprosto stejné důvody jako v první žádosti. V tomto směru soud nenalezl žádné pochybení, neboť tento závěr odpovídá jednotlivým tvrzením žalobce. Žalobce sdělil naprosto shodné skutečnosti jako v řízení o první žádosti. Konkrétně sdělil, že má obavy z návratu do Albánie pro svou sexuální orientaci, se kterou měl v zemi problémy, a je přesvědčen, že je bude mít znovu. Je nepřijatelné, aby jako islámský věřící byl homosexuál či bisexuál. Žalobce též shodně jako v původní žádosti zmínil, že ve vlasti dle něj nemá smysl se ohledně případných problémů obracet na policii či státní orgány, neboť ty by mu nepomohly, ale naopak by jej ještě mohly postihnout. Tyto orgány nemají pro tyto osoby pochopení.
20. K tomu soud uvádí, že žalobcem doplněné skutečnosti v řízení o druhé žádosti shodně s žalovaným nepovažuje za nové skutečnosti, které by byly relevantní ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalobce již v předchozí žádosti popsal své potíže související s jeho sexuální orientací, které by mohl mít při návratu do země původu. Prvá žádost žalobce byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, neboť nebylo prokázáno, že nelze Albánii vůči žalobci považovat za bezpečnou zemi.
21. Žalobcem popsané problémy v řízení o druhé žádosti pouze dále doplňují již dříve uváděná tvrzení. Jde-li o úvahy žalobce týkající se jeho nedůvěry k policii a státním orgánům v domovském státě, pokud by se na ně měl obracet o pomoc, pak tyto jsou čistě

spekulativní povahy, neboť žalobce se na orgány v zemi původu dosud neobracel. Subjektivní hodnocení tamní situace není relevantní, v řízení o první žádosti žalobce neprokázal, že by v jeho případě nebylo možné považovat Albánii za bezpečnou zemi původu, neuváděl v tomto směru žádná konkrétní fakta. Uváděl pouze obecně, že se z důvodu své sexuální orientace obává různých problémů.

22. Tento závěr následně potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 12. 11. 2020, č. j. 7 Azs 121/2020 – 24, kde uvedl: „Podle tvrzení stěžovatele tento ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány, ale toliko s některými členy své rodiny, kteří mu vyhrožovali kvůli jeho homosexuální orientaci. Stěžovatel se však neobrátil na policii, svoje problémy se nepokusil řešit ani přestěhováním v rámci Albánie, ale raději vycestoval do zahraničí. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že stěžovatel neprokázal, že v jeho konkrétním případě nelze Albánii považovat za bezpečnou zemi. Především totiž neobjasní, proč mu nemohou poskytnout ochranu před údajnou hrozbou ze strany členů jeho rodiny orgány jeho domovského státu. Obecné tvrzení, že policisté nemají homosexuály rádi a že by mu stejně nepomohli, nemůže obstát.“ (...) „Nejvyšší správní soud tak dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný i městský soud, tedy že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno usuzovat na hrozbu pronásledování v zemi původu a tedy nepovažovat Albánii ve vztahu k jeho osobě za bezpečnou zemi původu.“
23. Ve druhé žádosti žalobce jako novou skutečnost uvedl, že v červnu 2020 měl obdržet od neznámého odesílatele výhrůžnou sms v albánském jazyce se vzkazem, že se nemá do Albánie vracet, přičemž tuto skutečnost nahlásil na policii, jak doložil úředním záznamem. Žalovaný označil toto tvrzení a doložený záznam žalobce za irrelevantní a dodaný účelově, nemůže dle něj mít vliv na výsledek posouzení opakované žádosti.
24. Ani obdržená sms není relevantní novou skutečností, neboť též pouze rozvádí žalobcem již dříve zmíněná tvrzení, která uváděl již v první žádosti, a sice že je mu ze strany různých osob ve vlasti vyhrožováno. K tomu soud opět poukazuje na závěr o tom, že Albánie představuje pro žalobce bezpečnou zemi původu, a může se tedy v případě potřeby obracet na tamní orgány.
25. Žádná z žalobcem uvedených skutečností tedy nesplňuje ani první podmínku požadovanou zákonem. Přestože výhrůžnou sms obdržel v červnu 2020, tato se bezprostředně vztahuje k již dříve uváděným skutečnostem. Žádná ze skutečností pak nenasvědčuje tomu, že by žalobce měl být ve vlasti pronásledován nebo že by mu mohla hrozit závažná újma. Žalobce neuvedl žádnou skutečnost, která by odpovídala podmínkám § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný proto postupoval správně, pokud jeho žádost posoudil jako nepřípustnou a řízení zastavil. Jelikož druhou žádost žalovaný shledal nepřípustnou, meritorně se jí nezabýval.
26. Soud pro úplnost uvádí, že nebyla zjištěna ani žádná skutečnost, která by odůvodňovala meritorní přezkum žádosti o udělení mezinárodní ochrany. O první žádosti žalobce bylo rozhodováno v únoru 2019, kdy kasační stížnost byla odmítnuta v listopadu 2020, přičemž žalobce v prosinci 2020 požádal o mezinárodní ochranu opětovně, napadené rozhodnutí bylo vydáno v březnu 2021. Mezi oběma žádostmi tedy uběhl velmi krátký časový úsek, přičemž žalovaným nebylo zjištěno, že by v zemi původu žalobce došlo k zásadním změnám, kdy naopak Albánie je stále řazena mezi bezpečné země původu.
27. Námitka ohledně toho, že podklad opatřený žalovaným, byl vypracován OAMP, je taktéž nedůvodná. Lze především souhlasit s žalovaným, že předmětný podklad vychází z celé

řady jiných odborných zdrojů, které jsou uvedeny ve výčtu na konci Informace. Závěry, které z něj plynou, jen dále podporují, že jde o bezpečnou zemi. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81 uvedl: „při používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Těmto požadavkům uvedená Informace od žalovaného vyhovuje.

28. Pokud má žalobce v úmyslu svůj pobyt zde legalizovat, je třeba postupovat nikoli cestou žádostí o mezinárodní ochranu, ale výhradně dle předpisů cizineckého práva, zejména dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004, uvedl: „Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje.“
29. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 26. 5. 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

